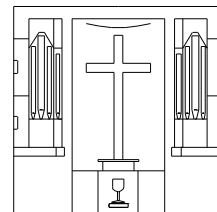

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XX. évfolyam 3. szám

2010. március

Átváltozások

Télből tavasz, tavaszból nyár, így változik szüntelen a teremtetett világ körülöttünk. Változtatásokra készülünk a rég megszokott, ódon épületünkben is az idén. Azt mondjuk, már ráfér a sokat megélt falakra, termekre, hogy megújult formát öltsenek. Vidámabb, modernebb, otthonosabb lesz egy mindig formálódó közösségnek találkozni itt, és tisztelni a Mindenható Istent. Aki viszont egyedül változhatatlan és mégis szüntelen új nekünk.

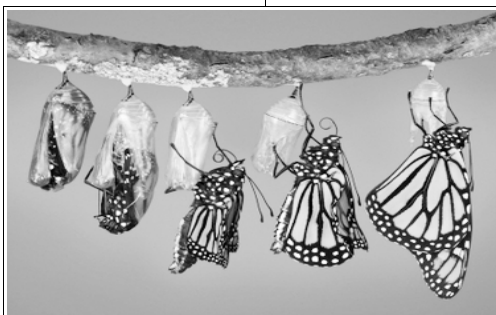
Amikor szenvedélyes álmok, fáradhatatlan alkotó kezek átváltoztatják mindezt, vajon mi, régiek kopottak, fásultak, megtörtek maradjunk, vergődve csak gyarlóságaink, bűneink tehetetlen iszapjában? Emberi létünket tatarozni, átépíteni, megújítani ugyanaz a vágy nőgat, amivel átformáljuk a régít magunk körül. A teremtető Úr, aki megajándékozott minket az alkotás nemes képességével, maga is formál minket érző-értő kezével s gyönyörködik, ha kedvet kapunk a jóra, nemesre, szépre és szentre, hogy azzal cseréljük fel a régít, szívünkben a rútat, megkopottat.

Vannak-e terveid, álmaid, amiben építeni vágysz magadban az Istennek tetszőt, örömet, hűséget, szeretetet, hitet, Istent szolgáló állhatatosságot, tudod-e, mi az, ami átépítésre szorul? Az új tavasszal, amikor a világ leveti a tél

szakadozott gúnyáit s tarkát, újat ölt fel, neked is üzen, téged is tetterre hív Urad!

Aki ránk árasztja megújító kegyelmét, éltető Lelkét, újra építésre biztat. Adj hozzá kezet, nem rombolót, hanem testvérit, építsük együtt magunkban, egymásban, Józsefvárosban, földi hazánkban az Isten országát mind!

Újvári Ferenc lelkipásztor

*„...újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltöztetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtetett.”
Ef 4,23-24*

LEGYEK OLYAN...

Legyek én olyan, mint a fénylő ár,
Viragozzak, ha süt a napsugár,
Legyek meleg és életet adó,
De olyan fehér, s tiszta, mint a hó!

Legyek olyan, mint gyümölcsfán a rügy,
Hordja gyümölcsöm, virágom szent ügy!
De legyek, mint ízletes, jó gyümölcs,
Éhezők vágyát csillapító bölcs!

Legyek harmatcsepp ember-fűszálon,
Szálljak oda, ha elföd az alkony,
És üdítsek fel sok-sok bús szívet,
S tűnjek el, ha a nap megérkezett!

Legyek, mint teherbíró vas szerszám,
Panaszra soha ne nyissam szám...
Munkámban legyek addig hűséges,
Míg nagy Mesterem kezéből letesz!

Dénes Ferenc

**A teljesítményközpontúság
szétválaszt, a kegyelemre
utaltság tudata összeköt!**

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. (Ef 2,8-9)

*Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés?
Lehetetlenné vált. (Róm 3,27)*

Mert Isten mindenkit egybezárt az engedetlenségbe, hogy mindenkin megkönyörüljön. (Róm 11,32)

Látás és vezetés

Isten ezekkel a szavakkal küldi Betlehembe Sámuel: „én elküldelek téged a Betlehemben lakó Isaihoz, mert fiaik közül választottam magamnak királyt.” Amikor Sámuel kétségeskedik, Isten így folytatja: „én tudtadra adom, hogy mit cselekedjél, és kend fel számomra azt, akit mondok néked.” 1Sám 16, 1-13

Eljön a kiválasztás ideje. Szépen végigzongorázzák a 7 fiút, kezdve a legdaliásabb elsőszülöttől. Semmi. Isten mind a hétre azt mondja: nem. Sámuelben már elég sok kérdőjel gyűlhetett fel eddigre. Aztán végül kibökik, hogy van még egy legkisebb a mezőn, akit eddig hanyagolhatónak véltek, és az utolsó pillanatban adatik a látás. Ott és akkor, ahol és amikor már lépni kellene a következőt. Sámuelnél valami zavar támadt, hogy nem látta jó előre Isten konkrét akaratát, hiszen ő volt a LÁTÓ? (Abban az időben ugyanis LÁTÓ-nak nevezték a prófétákat.) Nem, ez nem Sámuel csődje volt. Egyszerűen az valósult meg, amit a 119. Zsoltár 105. versében olvasunk: „Lábam előtt mécses a Te igéd, ösvényem világossága.” Mécses, amely csak egy lépésre világít, és nem országúti

reflektor, amely utca hosszat vakít előre.

Isten ígéreteinek fénysugarai persze a távolba mutatnak, sőt az örökkévalóságig hatolnak, de a napi részletekben csak egy lépésnyire világító mécses-fény adatik.

Betlehembe indulás előtt Sámuelnek be kellett érni ennyivel: „én tudtadra adom, hogy mit cselekedjél”! Mikor? Amikor majd lépni kell. De ezt Sámuel soha nem tudta volna meg, ha nem indul el Betlehembe.

(SA)

SÖTÉT ERŐNEK

nevezik az asztrofizikusok azt az erőt, ami az általános tömegvonzással szemben a Világmindenség tágulását okozza. A sötét jelző csupán arra utal, hogy az erő forrása láthatatlan: nem érzékelhető a kibocsátó objektum, bármilyen rezgéstartományban vizsgálódtak is a csillagászok. A keletkezés pillanatában ugyanez az erő okozhatta az „ősrobbanást”, a teremtést mintegy 13,7 milliárd évvel ezelőtt. „Minden jó adomány a Világosság Atyjától száll alá” (Jakab 1,17).

Ez a csodálatos Teremtő Erő tehát nem lehet „sötét”, nem szerencsés ilyennek nevezni csupán azért, mert nem látható és fizikai forrása ismeretlen. Hatása viszont tapasztalható, így az eddig ismert négy alaperő (gravitáció, elektromágneses, és az atommagokat összetartó gyenge és erős kölcsönhatás) mellé ötödikként felsorakozott a gravitációnál is erősebb erő! Számomra – és remélhetően mások számára is – ez újabb bizonyíték Isten létezésére.

Jelenlegi tudásunk szerint a Világmindenség gyorsulva tágul, ami meglepte a csillagászokat, és némelyeket borúlátó jóslatokra indított. A gyorsulást okozó rejtélyes erő ugyanis, – ha mindvégig hat, – szétszakíthatja a galaxisokat, bolygórendszereket, sőt az atomokat is. Kb. 20 milliárd év múlva ez bekövetkezhet.

Felmerül a kérdés: Isten csupán azért teremtette az Univerzumot és benne az

élőlények megszámlálhatatlan sokaságát, hogy egy bizonyos idő után megsemmisítse az egészet? Minden bizonnyal a létezés eme formáinak is van értelme, és a „tanuló idő” után mennyei Atyánk átviszi a választottakat az Ő még csodálatosabb világába, ahol már fel sem merül a pusztulás, a halál lehetősége. Ez önmagában is csodálatos felszabadultságot jelent, de ennél még nagyobb ajándék a végtelen, örök fejlődés és boldogság.

Isten munkatársai lehetünk már most, ebben az életünkben is, később pedig sokkal magasabb szinten, végtelen lehetőségek és erők birtokában. Térjünk meg hát Őhozzá, kegyelmében és szeretetében töretlenül bízva akkor is, ha most sok gonoszság és baj szorongat bennünket. Bízunk Jézus ígéretében: a nyomorúság napjai megrövidítettnek a választottakért.

**„Ne aggódjatok tehát a holnapért, (...)
elég minden napnak a maga baja.”**

(Mt 6,34)

Rumbold Gyula

TUDOM A TE DOLGAIDAT

**(A Jelenések 2-3 olvasásakor)
"Tudom a te dolgaiddat..."**

**Hetedszer is hallom szorongva.
Tudod, URAM, kinek mi a dolga
volt és van itt, s hogy áll a dolga,
ítéleted Igéd kimondja.
Ezért vagyok én is riadt.**

**Méltó vagyok, tudom, hogy elvesz,
sosem leszek én győzedelmes,
végy le rólam mindent, mi
szennyes,
tisztán legyek tanúd, fiad!**

**Add, folyton add "a nyitott ajtót",
több millió kis gyertyatartót
se mozdíts el még, hogyha baj volt,
s van vele...Sok csillagod
fényesítsd ki - terved miatt!**

Füle Lajos

„Ma már nem lehet úgy...”

Vannak minden korban olyan titokzatosan működő apróságok, amelyek a dolgok menetét alapjaiban befolyásoló vagy egyenesen meghatározó tényezővé nővik ki magukat. Ezek közül ma kiemelkedik egyetlen mondat. Ugyan csupán mondatocská lehetne, annak sem túl jelentős, ha nem rendelkezne perdöntő befolyással. Méghozzá a hívők között is. Ez a „nagy hatalom”-szerű mondat így hangzik: „Ma már nem lehet úgy!”. Mármost szántani, vetni, aratni, mint régen. Lassú járású ökörrrel szántani, lófogattal húzott vetőgéppel vetni, a kezünkben jól megmarkolt kapával kapálni, hajlós derékka kaszálni, kévéket kötözni, asztagba rakni, „masinával” csépelni. Ki ér erre rá? Kinek van ehhez egyáltalán kedve? Kell egy jó erős traktor, helikopteres permetezés, egy gyors járású kombajn és kész.

Nem lehet úgy utazni sem, mint régen. Fortin bácsi, a debreceni gyülekezet prédikátora biciklivel ment fel Pestre a baptisták országos közgyűlésére. Ha szembe jött egy autó, leszállt a kerékpárról, és megvárta, míg a teherautó elment, aztán felült újra, és előbb-utóbb csak Pestre ért. Melyik országúton lehetne ezt ma életveszély nélkül megtenni? Semelyiken. Nem lehet úgy öltözködni, mosni, főzni, sütni, mint régen: csikó sparhelten főzni, kemencében sütni. Ha ma valaki – a farsangon vagy a születésnap bulin túl is – úgy öltözködni, mint száz évvel ezelőtt, maskarának néznék és kinevetnék. Nem hogy téglából *rakott spórhert* nincs, de kemence sincs, teknő sincs. Csak nosztalgizálás van, hogy milyen jó is volt annak a régi kenyérnek az íze. Az édesanyák hajnaltájt kovással dagasztották. Aztán ropogósra sütötték, és ha frissen szelve egy kis kacsaszírral megkenték, fölségesebb reggelit a király sem kívánhatott.

Hát lehetne sorolni még, hogy mi minden az, amit ma már nem lehet úgy, mint régen. Persze ennek a mondatnak többféle változata járja: „Ma már nem olyan időkét élünk!”, „Mert megváltoztak az idők!”, „Felgyorsult a tempó!”, „Nem lehetünk olyan maradiak!”, „A modern (a

posztmodern ember meg pláne) már nem úgy gondolkodik, mint az ősök!", „Kit érdekel az, hogy régen hogy volt?", stb.

Nincs is ezzel semmi baj. Hanem csak az, hogy amint a mindennapi technikai kultúra a maga természetes módján változik, egyszer csak ez a változás mint kényszerítő erő szép csendben megjelenik a lelkiekben, és teret keres magának valamiféle „új” az emberek erkölcsében is. Olykor alig észrevehetően csendben, máskor harsány kényszerítő erővel változást hoz, majd hódító politikába kezd a gyülekezet szellemiségében, az Isten népe táborában is. Persze nem ott van a gond az eklézsiában, hogy írógép helyett számítógépbe pötyögjük az írásainkat. (Kinek van ma már írógépe?) Hanem amikor az Isten szavához (és persze személyéhez) való hűségünkben válik perdöntővé ez a mondat: „ma már nem lehet úgy!”

Mit nem lehet? Például úgy imádkozni, becsukott szemmel, összetett kézzel, mint a régiek. Némely lezserebb, többnyire Amerikából importált gyülekezeti „kultúra” sokakat megtanított arra, hogy nem ez a lényeg! Lehet zsebre dugott kézzel és nyitott szemmel is buzgón imádkozni. Tomporunkra tett kézzel is, le föl sétálgatva is lehet őszintén imádkozni. És tényleg lehet is, ha az imádságunk őszinte Isten szemében. Bár ha ez a stílus lábra kap, egy idő után az a keresztyén kezd gyanússá válni, aki mégiscsak csukott szemmel és összetett kézzel imádkozik. Még akkor is gyanús, ha egyébként őszintén imádkozik. Hát nem vette volna észre, hogy „ma már nem lehet úgy” imádkozni, mint régen? Mert ez a régies összetett kézzel való imádság, - mint köztudomású - egyáltalán nem is lehet őszinte. Az őszinte imádsághoz inkább fel kellene emelnie a kezeit az ég felé! Legalább állna fel a padjából és tenne egy-két tánclépést, testmozgást jobbra-balra, vagy valami!... Akkor elhinnénk neki, hogy őszinte.

Folytatása következik!

Hegyi András

Gyülekezeti életképek beszámolók

EMLÉKEZNI JÓ!

Kedves Testvéreim, az Úr Jézus
Krisztusban!

Ez év január 25-én múlt egy éve annak, hogy az Úr kegyelméből - hosszú betegségem után - alkalmat adott arra, hogy mielőtt beköltöztem a Kiskőrösi Baptista Szeretetházba, személyesen is elköszönhettem a gyülekezettől.

Akkor két kérést fogalmaztam meg: az egyik, hogy az Úr tegyen áldássá új lakhelyemen, a másik pedig, hogy gyarapítsa a gyülekezet számát az üdvözülendőkkel! Csodálatos módon mindkét kérésem beteljesedett az elmúlt évben. Most osztozhatok a testvérek örömeiben, mindabban a jóban, ami 2009. december 6-án a gyülekezetben történt. Terv szerint Oláh Gábor testvér és felesége meghívása alapján reméltem személyesen is részt venni az alkalmon, amely közbejött akadályok miatt nem valósulhatott meg. Az Úr azonban csodálatos gondoskodása folytán kárpótolt a veszteségért, mert Sólyom Attila és felesége ez év január 5-én meglátogattak, és nemcsak elbeszéltek, de dvd-n itt is hagyták nekem emlékebe a bemelegítésről felvett eseményeket, melyet akkor meg is néztünk nagy örömmel, hálaadással. Azóta több társammal is újból megnéztem és átéltem, megköszönve az Úrnak mind a kilenc fiatal bizonyoságtételét. Szeretném jókívánságként idézni nekik Péter apostol szavait: *„...hanem nevelkedjétek a kegyelemben és a mi Urunk és Megtartó Jézus Krisztusunk megismerésében. Neki legyen dicsőség most és az örökkévalóság ama nagy napján.”* (2 Pt 3,17-18) A gyülekezet felé buzdításul hadd idézzem Pál apostol szavait: *„Szeretett atyámfiaim, erősen álljatok rendíthetetlenül, buzgólkodja-*

tok az Úr dolgában, mint akik tudjátok, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban." (1 Kor 15,58)

Adjon az Úr további jó előmenetelt az Ő munkájában, és áldja meg a gyülekezetet pásztorával és előjáróival együtt a 2010-es esztendőben is.

Ezt kívánom testvéri szeretettel!

Gerő Sándorné

Debreceni Ifjúsági Konferencia 2010

Január utolsó hétvégéjén az ifjúságunk egy része Debrecenbe utazott a Baptista Ifjúsági Konferenciára. A hétvége témája a Szolgálat volt, ami véleményem szerint fontos üzenet a mai fiatalok számára. A témában Mike Sámuel és Papp János tanított.

Péntek délután érkeztem a Baptista imaházba, ahol már látszott a nagy készülődés. Mint megtudtam, a helyi ifjúság komoly munkát fordított a hétvége megszervezésére és lebonyolítására, amit jó volt látni, hiszen már ezzel is gyakorolhatták a szolgálatot. A konferencia előkészületeiről televíziós riport készült a városi csatornán, valamint utcai hívogatásra is sor került. A rendezvényt más felekezetekben is hirdették, így összesen 700 fő érkezésével lehetett számolni.

Péntek este az erős jellem témában Mike Sámuel lelkipásztor hirdette az ígét. Felhívta a figyelmet a valódi jellembeli értékekre, amelyet több bibliai személy példájával illusztrált. Az erős jellem fontos alapköve a szolgálatnak, hiszen kellő alázat és hit nélkül üressé válhatnak cselekedeteink, bármennyire is jó dolgon munkálkodunk.

A szombat délelőtti tanításon a szolgálat helyes módjáról hallhattunk, valamint annak rejtett formáira hívta fel figyelmünket Mike Sámuel. Fontos, hogy a szolgálatunkat ne emberi vágyaink és érzelmeink irányítsák, hanem az Istentől kapott erővel végezzük azt.

Szombat este a koncerteket követően evangelizációs igehirdetésen vehettünk részt. Papp János a fiatal

keresztyének nehézségeire tekintve bátorított Timóteus, János Márk és Barnabás példáján keresztül. Vasárnap délelőtt úrvacsorai istentiszteletre került sor. A tanítás középpontjában a szolgálatra való odaszánásunk volt. Az, hogy igent tudunk-e mondani a személy szerint ránk szabott feladatra, amit Isten vár tőlünk. Tudunk-e hitből lépni vagy fontolgatjuk a következményeket és elismerést várunk. Kívánom, hogy mindenki találja meg Jézustól kapott feladatát élete bármely területén. Tudjuk őszintén azt mondani: Legyen meg a te akaratod.

Bögös Bence

Arany Alkony

Igehirdetés a törökbálinti idősök otthonában.

készítette: ifj. Szűcs Gábor

Innen - onnan

A MEGBOCSÁTÁS BÉKÉJE

*..és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.
(Mt 6,12)*

Éreztük már magunkat sértődöttnek, engesztelhetetlennek? Az Úrtól tanult imádságban arra kérjük Istent, bocsássa meg a bűneinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Jézus tudta, hogy nehéz megbocsátani azoknak, akik bántottak; de a tanítása, ami közvetlenül az Úr imádsága után jön, emlékeztet minket, hogy ha nem

bocsátunk meg másoknak, Isten sem bocsát meg nekünk. Péter kérdésére, hogy hányszor kell megbocsátanunk, Jézus azt válaszolta: *"hetvenszer hétszer"*, arra utalva, hogy nem szabad a megbocsátásnak határt szabni.

Lehet, hogy nehéz megbocsátani. Lehet, hogy Istent is hibáztatjuk, hogy megengedi a fájdalmas tapasztalatot. Hogyan engedheti meg egy szerető Isten a szenvedést? Tudni akarjuk, miért szenvednek a jók, míg a gonoszok virulnak. Nincs egyszerű válasz. Értelmünket meghaladó titok, hogy Isten engedte Jézust szenvedni és meghalni a kereszten azért, hogy a bűneink megbocsátást nyerjenek. Ha Jézus meg tudott halni ilyen szörnyűséges halállal értünk, bizonyára mi is meg tudunk bocsátani mások rossz cselekedeteiért.

A keresztyénség központi üzenete a megbocsátás - Isten megbocsátó szeretete és a mi megbocsátásunk egymás iránt. A világnak sem megtorlásra, hanem könyörületre van szüksége.

Közreadta BV

**Az utolsó ítéletkor Isten felmutatja
azt az embert, aki lehattél volna**

Választásra készülünk ott kint a nagyvilágban, de lelkünk mélyén ki az úr? Vajon ott bent, nem kellene-e elkezdődjön egy nagyon komoly kampány? Vajon a bennünket belülről irányító hatalmakat, erőket nem kellene alázattal, bölcs nyugalommal felülvizsgálni? Nézzük meg, hogy egyáltalán van kormánya, saját magam számára elfogadott elvekkkel, az életemnek? Vagy csak simán sodródok, játékszere vagyok a kinti világ pillanatnyi benyomásainak, kusza ösztöneinek?

Szerintem sem a politikai, sem a gazdasági reform nem fogja megoldani sem népünk, sem az emberiség, még kevésbé a magam gondjait egy komoly belső, lelki reform nélkül. Az ember önmagát, belülről kellene

megreformálja! Választásra készülve jó lenne elgondolkodni, hogy ott belül, lelkünk mélyén ki van a kormányon, milyen pártok, hatalmak...? A dölyfös, mindenkit leócsárló, letaposó, hatalom utáni vágyam? Az

anyagelvű bírvágy? A kapitalizmus fogyasztás-ösztöne? Vagy az alkohol, a különféle élvezeti cikkek iránti olthatatlan szomjam? Mi vezet, lényem hajójában ki van kormányon? Bennem, ott legbelül a döntéseket ki hozza meg?

Az ember hajlamos másokkal szemben nagyon kritikus lenni, és ez jól is van, de ebből a szigorúságból nem ártana, ha egy rész önmagunk felé fordulna. Az általunk befogadott közel kétezer gyermek közül egy sem került hozzánk csak azért, mert a románok, cigányok, magyarok szétverték volna a családjaikat. Minden alkalommal a családot szétverő erő belülről jött: figyelmetlenség, naívság, alkohol, lustaság, bűnös kilengés - és folytathatnám a sort. Sajnos a családjainkat szétverő döntések ott bent, a lélek mélyén születtek. Persze jól esik hárítani, a felelősséget mások nyakába varrni, az iskola, a TV, stb. Tudom, hogy jó lenne a fáradtságos belső, kemény munkát kiszervezni, másokra bízni, egy vasárnap délelőtti szavazással mindent megoldani. Ne csapjuk be magunkat: soha nem volt ennél nagyobb szabadság a Kárpát-medencében, de talán soha nem volt ilyen kevés befelé fordulás, ilyen kevés önuralmuk az embereknek, mint most. Önmagát kellene féken tartsa az ember! Szomorú szívvel mondhatom, hogy a bennünk lévő bűnös vágyak, kapzsi ösztönök okozták az elmúlt húsz évben a legtöbb kárt saját magunknak és népünknek.

Az utolsó ítélet nem lesz más, mint amikor Isten felmutatja azt az embert, aki te lehattél volna. Nagy szelíden, csak

annyit mond: "Nézd ez lettél volna, ha reggelente szépen, idejében felkelsz és a mindennapi munkádat szépen elvégzed. Ezek lettek volna a te drága gyermekeid, unokáid, ha te bennem bízó lélekkel, vidáman, szépen, szorgalmasan, a jóban kitartva éled életed... Ilyen lettél volna, ilyen lett volna a családod, néped, a közösség melyből vétettél..., de sajnos, benned nem a józan ész, a szeretet, a jóság, a szorgalmas kitartás uralkodott, hanem a bűnös vágyaid, kapzsi ösztöneid, melyek aláásták önbizalmadat, életkedvedet, mely elnyelte életed megannyi drága percét, óráját". Isten nem fog senkit elítélni, egyszerűen mi mondjuk ki magunk felett az ítéletet azzal, hogy mindennapi döntéseinkben milyen erőket engedünk életünk kormányához. Ott belül mi választunk, döntünk, és ott bent is csak mi dönthetjük le a lelkünkre telepedett bűnös zsarnokot.

Milyen szép lenne, ha az elmúlt évek hibájából tanulva egy hatalmas tavaszi nagytakarításban - minden szinten - a selejtes, önző, kapzsi, bűnös erőket le tudnánk cserélni alázatos, becsületes, tiszta, dolgos családjainkra, Istenre figyelő vezetőre...

Isten adja, hogy mindannyian, ott legbelül is megtartsuk szabad választásainkat. Én a szeretetre, Istenre szavazok!

*Kisebb testvéri szeretettel,
Csaba testvér
Déva, 2010.*

A FOLYÓ ÉS A CSEPP

Az esőcsepp ráhullt a földre.
Néhány lépésnyire tőle
egy folyó szelte át a réteket.
"Follyál bele a közösségbe, csepp!"
hívogatta őt a folyószomszéd

"erődet és képességedet,
a közös ügynek szentelhetnéd!"
"Nem!" szolt a csepp, nem akarok,
inkább itt, külön maradok.
Magam szeretnék élni csak,
magamnak élni, más senkinek,
bámulni, ahogy versenyt csillognak
bennem a szivárványszínek.
Itt maradok inkább a parton,
s a tehetségem magamnak tartom!"
A folyó hömpölyög tovább a
réteken,
hatalmasan és szélesen.
Hajót hordoz, földet termékenyít,
csatornát tölt, turbinát lendít,
örökké erős, sohasem fáradt.
De hol a csepp?
régén felszáradt!

(A. Malin)

közlötte: Hortobágyi László

Gondolatok

Az emberi életnek csak akkor van értelme, ha valakiért él az ember.

- Az éjszaka sötéte mindig feltárja az emberi lelkeket, sokkal jobban, mint a napfény.
- Aki nem mer zokogni, az nem tud felszabadultan nevetni sem.
- Egy szó milyen hatalmas, ha a maga helyén van!
- A veszély óráiban mutatkozik meg a nagy szív.
- Tudásod annyit ér, amennyit az életed abból bemutat.
- A tudást megszerezni, színvonalon tartani nehéz, - elveszíteni könnyű
- Csalódni kell, hogy emberismerő légy.
- Ha nincsen érző melege szívednek, semmi sem vagy -, akárkinek neveznek.
- Gazdag csak úgy lehet az ember, ha önmagát pazarolja el.
- Amíg az ember él, mindent jóvátehet.
- Sorsunk nálunk nagyobb hatalmak kezében van, de jellemünk a magunkéban.

Sípos Terézia gyűjtéséből

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Nagy Sándorné
Erdei Béláné	Pap Lászlóné
Gálffy Imre	Páka Elek
Gerő Sándorné	Rumbold Gyula
Groska Erzsébet	Sebők Györgyné
Hetzke József	Sós Gábor és neje
Husztai Dezső	Szabó László
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	ifj. Szlepák Attila
Kissné Boros Lídia	Tóth Imréné
Liptai Sándorné	Vida Sándor és neje
Mészáros Sándor	Vodiczky Mária

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lekipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

"Vessed az Úrra a te terhedet, Ó gondot visel rólad..." Zsoltárok 55:23.

Hazaköltözés

2010. február 17-én, életének 81. évében elhunyt Papp László testvérünk.

„Aki hisz az én beszédeimnek, átment a halálból az életre.” (Jn 5:24).

Hirdetések

ÉLŐ KÖVEK

gyülekezeti tanfolyam
márciusi tanulmányi nap

Aki még nem adta le jelentkezését a tanfolyamra és szeretne részt venni ezen a tanulmányi napon, jelentkezését március 14-ig leadhatja Kántor Juditnál (baptifon: 06208860449).

Részletek a szórólapokon. A tanulmányi nap 10.00 – 16.00-ig tart.

2010. március 20. A nap fő témája: Misszió

Téma: A misszió mint küldetés

Előadó: Papp János (Baptista Egyház)

➤ Hová küld a Küldő? ➤ Mit jelent bizonyosságot tenni?

➤ Konfliktus a bizonyágtételben – kinevetnek, visszaszólnak, közöny. ➤ Meddig menjek el? ➤ Hogyan kezeljem a visszautasítást. ➤ Élni a lehetőségekkel.

Téma: Kapcsolataink missziós lehetősége

Előadó: Újvári Ferenc (József utcai Gyülekezet)

➤ Krisztus módszere és a személyes kapcsolatok.

➤ Akik felé elhívásom van / akit rajtam kérnek számon.

➤ Bátorítás a bizonyágtételre. ➤ Hitelesség kérdése.

➤ Szó vs. cselekedet?

Nyugdíjas Klub

Következő alkalom március 11-én,
15 órai kezdettel lesz megtartva.

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra,
10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.